

[Kurt Hansen]

talsrapport, som er kommet fra Sparekassen SDS. Her kan man læse, at industriens lønomkostninger i Danmark er faldet meget voldsomt i forhold til 13 øvrige industrilande. Fra oktober kvartal 1979 til juni kvartal 1980 er Danmarks industris lønomkostninger faldet med hele 12 pct. i prisen pr. produceret enhed i forhold til gennemsnittet inden for disse øvrige tretten lande.

Det skulle netop være sådan noget, der skulle få gang i hjulene ned under de andre lande i forhold til lønstigninger: prisen ned pr. produceret enhed. Men hvor er resultaterne af dette blevet af? Er der kommet flere i arbejde? Nej, der er bare sket det, at arbejdsløsheden fortsat er vokset med eksplosiv hast.

Derfor mener jeg, det er rimeligt her at bede arbejdsministeren om at komme med en forklaring på, hvor langt de danske lønninger skal ned i forhold til udlandet, for de virkninger, som arbejdsministeren og regeringen taler om på de første 3½ side af redegørelsen, rent faktisk sætter sig igennem. Hvor meget skal prisen pr. produceret enhed ned i Danmark i forhold til de øvrige lande, for disse virkninger begynder at melde sig? Eller sagt på en anden måde: hvor højt skal tempoet skrues op, og hvor meget kan tempoet tale?

Jeg synes, det er overordentlig vigtigt, at arbejdsministeren kommer herop og svarer på disse ting, for ellers er det bare at fortsætte ud ad den vej, som man hele tiden er kørt: ned med lønningerne, op med tempoet, ned med prisen pr. produceret enhed. Nu har vi oplevet, at der i hvert fald inden for en meget kort afgrænset periode er sket drastiske hævelser af industriens profitter i Danmark i forhold til profitniveauet i de lande, vi samhandler mest med. Skal vi have en lønsækning på 30 pct., hr. arbejdsminister? Skal den være på 40 pct.? Hvor meget skal den være på, for en af de virkninger, som arbejdsministeren taler om i sin redegørelse, rent faktisk sætter sig igennem?

Vi er modstandere af den politik, som ligger i redegørelsen. Vi er modstandere af den filosofi, der bygger på, at vi skal presse prisen pr. produceret enhed ned, at vi skal presse tempoet på arbejdspladserne op, og at vi skal presse lønnen ned i det hele taget.

Det er muligt, at det kan give nogle flere arbejdspladser, hvis vi kommer ned på denne

30-40 pct.s lønsækning, men hvad er der så tale om? Så er der tale om en udpræget grad af internationalt skruebrækkeri, hvor vi forsøger at eksportere den arbejdsløshed, der eksisterer i Danmark, til andre lande. For VS' vedkommende er det temmelig ligegyldigt, om det er en dansk arbejder, en tysk arbejder eller en svensk arbejder, der bliver arbejdsløs. Det, det drejer sig om for os, er at føre kampen imod det, der skaber arbejdsløsheden, på internationalt plan. Vi vil ikke være med til at opbygge en alliance med det danske borgerskab og dermed gå ned i løn og op i tempo, for at den krisepolitik, som arbejdsministeren sammen med sine forligspartier bygger på, kan komme igennem. Tværtimod vil vi gøre vores til at forhindre den.

Når jeg taler om, at det at eksportere arbejdsløsheden til lønarbejdere i andre lande er internationalt skruebrækkeri, er det, fordi der ikke er nogen tegn på, at der kommer muligheder for at afsætte flere produkter. I EF siger Kommissionseksperter, at forventningerne til en bedring hviler på et meget svagt grundlag. De siger videre, at der ikke er noget, der tyder på, at privatforbruget bliver hævet, at intet tyder på, at industri- og handelsinvesteringerne vil stige, og at intet tyder på, at regeringerne vil sætte flere penge af til offentlige arbejder foreløbig. Tværtimod eksisterer der en tendens til, at offentlige arbejder vil blive reduceret i stedet for at blive forøget. Det kan man læse noget mere om i Borsen fra den 14. maj i år; det er et koncentrat af en længere historie dér.

Når der nu ingen afsætningsmuligheder er ifølge disse Kommissionseksperter, vil jeg spørge arbejdsministeren, hvor han ser nogen afsætningsmuligheder på det internationale marked. Er der nogen, og hvordan vurderer ministeren de generelle muligheder for det? Det synes jeg kunne være interessant at høre. Hvis ministeren ikke ser øgede afsætningsmuligheder, mener han så, at det ville være muligt at mindske arbejdsløsheden her voldsomt uden at øge arbejdsløsheden i andre lande?

OD og ØD bliver hele tiden fremstillet som et middel, som et virkemiddel, et styringsinstrument, der skulle skabe større beskæftigelse, dels fordi, som det bliver fremhævet, at det ville betyde øget kapitaltilførsel, dels fordi man skulle tro – og det er der